

Φροντιστήριο «Διαλεκτική»

Απαντήσεις Λατινικών (Παλαιό Σύστημα)

A1.

Νόμισε πως ερχόταν προς αυτόν [ένας] άνδρας πελώριου αναστήματος (τεράστιου μεγέθους) και βρώμικης όψης, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, [τον] κατέλαβε φόβος και θέλησε να ακούσει (να πληροφορηθεί) το όνομά του.

Όταν ο Οκταβιανός μετά τη νίκη [του] στο Άκτιο επέστρεψε στη Ρώμη, πήγε να τον συναντήσει κάποιος άνθρωπος κρατώντας (που κρατούσε) [ένα] κοράκι · το είχε εκπαιδεύσει να λέει αυτά (τα εξής): «Χαίρε, Καίσαρα, νικητή αυτοκράτορα (στρατηγέ)». Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι. Το αγόρασε, λοιπόν, για είκοσι χιλιάδες σηστέριους. Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σ' [ένα] κοράκι. Για πολύ καιρό κοπίαζε (ξόδευε τον κόπο του) μάταια · κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου (Έχασα το λάδι και τον κόπο μου)»

Η Καικίλια, η σύζυγος του Μετέλλου, ενώ επιδίωκε [την εμφάνιση] [κάποιου] γαμήλιου οiwονού για την κόρη της αδελφής [της] σύμφωνα με τα πατροπαράδοτα έθιμα (με τις πατροπαράδοτες συνήθειες), η ίδια δημιούργησε τον οiwονό. Μια νύχτα, δηλαδή, καθόταν για πολλή ώρα σε κάποιο μικρό ιερό με την κόρη της αδελφής [της] και περίμενε μέχρι να ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στον σκοπό [τους].

B1.

squalidiores

simillimum

effigies

cuiusdam

parium salutationum

Diutius

mos priscus

omina nuptialia

sacellum quoddam

noctium

aliqui

B2

Existimavissemus

veniendo

aspicereris (aspicerere)

concupere

cupient

redeuntis

instituto

dic

avete

interesse

emisse

docuissetis

petendo

fieret

persederint

Γ1.α.

magnitudinis: είναι γενική της ιδιότητας στο hominem

effigiei: είναι δοτική ως συμπλήρωμα (δοτική αντικειμενική) στο similem

Caesaris: γενική που δηλώνει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στο interfuit

milibus: απρόθετη αφαιρετική οργανική που δηλώνει αξία (συγκεκριμένη αξία) στο emit

filiae: δοτική προσωπική χαριστική στο petit

Γ1.β.

Eo exemplo sutor quidam incitatus est.

Γ2.α.

ut corvum doceret parem salutationem: Δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση, που εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό, και συγκεκριμένα χρόνου παρατατικού (doceret), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (incitavit) και σύμφωνα με την ιδιομορφία των βουλητικών προτάσεων στην ακολουθία των χρόνων δηλώνεται το σύγχρονο στο παρελθόν · η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή της εμφάνισής της στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα) και

όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Η βουλευτική λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *incitavit*.

dum aliqua vox congruens proposito audiretur: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, που εκφέρεται με υποτακτική γιατί η πράξη περιγράφεται ως προσδοκία ή επιδίωξη, χρόνου παρατατικού, γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*expectabat*: παρατατικός)· σε σχέση με την προσδιοριζόμενη κύρια, η χρονική εκφράζει το υστερόχρονο στο παρελθόν. Η χρονική λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα *expectabat*.

Γ2.β

Eo (Quo) aspecto, Cassius timorem concepit.

Caecilia, uxor Metelli, more prisco omen nuptiale petens filiae sororis, ipsa fecit omen.

Γ2.γ.

Caecilia, quae uxor Metelli erat.

διαλεκτική